

Henseende har Udvalget til-
 høre. I den-
 ladt sig at henlede Regjeringens Opmærksom-
 hed paa flere Punkter, som dog ikke alle staae
 i en saa aldeles nødvendig Forbindelse med
 Lovens Indhold, at Udvalget har fundet det
 rigtigst at foreslaae en særegen Paragraph om
 disse Forhold, som ganske vist ved denne Sags
 Ordning bør have i Sigte. Navnlig skal
 jeg paapege en Regulering af Grændsen, der
 naturligtvis i Nyborg som ved alle Fæstning-
 er gaaer i en forunderlig Sigzaglinie, der
 naturligtvis er overmaade uhensigtsmæssig,
 selv om det blot er en Grændse mellem
 to private Eiendomme; det er jo bekjendt, at
 det endogsaa paaligger Indenrigsministeren ved
 Approbation af Udstykningsforretninger særlig
 at paasee, at Parcellerne faae en god og hen-
 sigtsmæssig Figur, og i det praktiske Liv veed
 enhver, hvilke betydelige Vanskeligheder det
 kan medføre, hvor Grændsen er i saa høj
 Grad forvasket, som Tilfældet er her, dersom
 der ikke, allerhelst strax ved Overgangen, skeer
 en Regulering. Men har det sin Betydning
 ved en Grændse mellem Mand og Mand, saa
 er det af endnu langt højere Bigtighed ved
 en Grændse mellem Commune og Commune,
 især hvor den som her er Grændse mellem en
 Landcommune og en Bycommune og tillige
 Stjel mellem to forskellige Jurisdictioner.
 Jeg anseer det derfor for meget ønske-
 ligt, at denne Sag kommer i Orden nu
 med det Samme; thi jeg veed af min
 egen Erfaring baade som Amtmand og som
 Indenrigsminister, hvilke overordentlige Van-
 skeligheder det har bagefter at foretage hvilke-
 somhelst Forandringer i disse Forhold, især
 hvor Commune staaer mod Commune; der
 gives næsten ingen Commune her i Landet,
 hvor der ikke er saadanne Udbugtninger, Par-
 celler, Enclaver osv., der volde grumme meget
 Bryderi, som det ikke er ønskeligt at forsøge,
 naar man har det i sin Haand at kunne
 tilveiebringe et simpelt, klart og correct For-
 hold, og dette vil være overmaade let, naar
 det tages strax, thi nu er det Mark imod
 Mark, som gribe ind i hinanden i disse be-
 synderlige Former, og som i Henseende til
 Bonitet, Brug osv., ere fuldkommen eensartede,
 saa at Grændsereguleringen vil kunne skee ved

en simpel Omlægning af Areal mod Areal;
 ogsaa i en anden Henseende er det meget
 beqvemt at foretage denne Regulering nu, da
 jeg har bragt i Erfaring, at Udførelsen af
 Loven om Kjøbstædernes Matriculering af
 1863 ikke endnu er sat i Værk i Nyborg,
 men at der fornylig er udnævnt en Land-
 maaler til at foretage dette Arbejde, som saa-
 ledes let samtidig vil kunne udføre den om-
 handlede Regulering. Der er imidlertid, som
 sagt, ikke foreslaaet nogen særegen Paragraph
 om dette Spørgsmaal; men jeg har her kun
 villet nævne det, fordi jeg efter min ikke ringe
 Erfaring har den Overbeviisning, at det vil
 være til Alles Baade, at Sagen ordnes som
 anført. Hvad vi derimod have anseet det for
 nødvendigt at faae udtalt i selve Loven, er
 den Forandring i de bestaaende Retsforhold,
 der skal og maa indtræde, naar Fæstningen
 nedlægges, og alle de særlige Forhold, der
 have været en Følge af dette Fæstningsforhold,
 med det Samme forsvinde. Det maa da
 vides, hvad der bliver Consequentsen deraf.
 Den første Consequents er en, hvorom den
 ærede Krigsminister saameget mindre vil være
 i Tvivl, da det allerede er udtalt i Udkastets Præ-
 misser, saa at vort Forslag kun gaaer ud paa at flytte
 den der udtalte Bemærkning over i selve Loven,
 den nemlig, at de ganske særegne Indskræn-
 ninger i Henseende til Benyttelsen, som hidtil
 paa Grund af Fæstningsforholdet have hvilet
 paa det Fæstningen omgivende Terrain, selv-
 sølgelig maae falde med denne, og at lige-
 ledes de særlige Forpligtelser, som enkelte pri-
 vate Grundeiere have paataget sig ligeoverfor
 Krigsministeriet til uden Bederlag og med
 meget kort Varsel at nedbryde de Bygninger,
 som det er blevet dem tilladt at opføre sam-
 mestedt, maae bortfalde. Hvor en saadan
 exceptionel Frihed er bleven indrømmet, mod
 at Bedkommende indtraadte i et exceptionelt
 Afhængighedsforhold, bør Følgen af Forholdets
 Forandring — derom troer jeg, der ikke let
 kan være Tvivl — finde Udtryk i selve Lo-
 ven; thi vel siges det i Præmisserne, at det
 er en Selvfølge, og fra et ganske simpelt lo-
 gisk Standpunkt maa det jo ogsaa siges, at,
 naar Grunden bortfalder, maa ogsaa Virknin-
 gen bortfalde, mer det gaaer umuligt an, at